

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 6. ÉVFOLYAM 9-10. SZÁM • 2009. SZEPTEMBER-OKTÓBER

Hálaadás mindenért

„Mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.” (1Thes 5:18)

Spurgeon, a „prédikátorok fejedelme” azt mondta a hálaadással kapcsolatban: „Isten nevének magasztalását és a hálaadást figyelmesen kell ápolni, mert ez megóv attól, hogy imáinkat az önzés fátyla vonja be.” Így, hálaadó napok idején újra lelepleződünk önmagunk előtt, hogy mennyire nem figyelünk a hálaadásra, pedig nap, mint nap ezernyi okunk van az Urat dicsérni.

A Biblia sok igéjében kapunk felszólítást, hogy konkrétan miért magasztaljuk Istenünket, és adjunk hálát, mert méltó rá. Fontos kijelentések ezek, amelyek Isten szeretetére emlékeztetnek, vagy kegyelmének gazdagságát tárják fel, amit Jézus Krisztusban adott minden ember megmenekülése érdekében. Ide sorolhatók az Ige- és imaéletünkkel kapcsolatos igék is, valamint bűnről, bűnbánatról és bocsánatról, tisztaságról, az Úr házáról és sok kegyelmi eszközről tudósító mennyei híradások is. Amikor valaki meghallja ezen igék neki szóló üzenetét és bűnbánat ébred szívében, megtér és újjászületik, akkor öröm van a mennyben, de öröm van itt a földön az Úr népe között is. Gyülekezeteinkben fontos hálaok minden egyes bemerítési alkalom, mely tanúsíthatja Isten kegyelmének ma is érvényes voltát. „Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki megáldott minket mennyei világának minden lelki áldásával a Krisztusban.” (Ef 1:3)

Hálaadásra való ok az is, amivel testi életünket megáldja teremtető Urunk, földi javak, amikkel megélhetésünkről gondoskodik. A 65. Zsoltár néhány verse nagyon szépen összefoglalja a gondviselés áldásait. „Gondoskods a földről, megöntözöd, nagyon meggazdagítod, Isten patakja tele van vízzel. Gabonával látod el az embereket, így gondoskods a földről. Barázdáit megitatod, göröngyeit elegyengeted, záporosóval porhanyítod, növényzetét megáldod. Megkoronázod az évet javaiddal, és nyomaidon bőség fakad. Legelők sarjadnak a pusztán, ujjongás övezi a halmokat. Nyájak lepik el a legelőket, a völgyeket gabona borítja, ujjonganak és énekelnek.” (Zsolt 65:10–14) Hálaoltárainkkal éppen ezeket az áldásokat jelenítjük meg, amikért dicsérjük az Urat. Örömmel emlékszünk vissza az év során tapasztalt mennyei segítségre, ahogyan Istenünk – olykor csodás módon – megadott minden szükségeset, esetleg még annál is többet, persze felelősséggel ránk bízva a többletet. Ha tovább tudtuk adni az ilyen módon ránk bízott javakat, újabb hála kelthetett emberek szívéből Isten iránt.

Pál mindenkor mindenért hála buzdít bennünket. Ez már sok, gondoljuk méltatlankodva, amikor a klíma-, energia-, gazdasági, erkölcsi és oly sokféle válság jut eszünkbe. És akkor még nem is szóltunk a személyes életünk nehézségeiről – hogy lehetünk ezekért hálásak? Pál apostol ugyancsak sok küzdelem és megpróbáltatás közepette vitte Jézus Krisztus evangéliumát szerete az akkor ismert világba, és mégis örömmel és hálával volt tele a szíve, mert a legfontosabbra tekintett: „Mert minden értetek van, hogy a kegyelem sokasodjék, és egyre többen adjanak hálát az Isten dicsőségére. Ezért tehát nem csüggedünk. Sőt ha a külső emberünk megromlik is, a belső emberünk mégis megújul napról napra. Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk minden mértéket meghaladó nagy, örök dicsőséget szerez nekünk, mivel nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.” (2Kor 4:15–18) Ha megérténénk és alkalomadtán eszünkbe jutna, hogy minden nehézséggel is az örökkévalóságra készít bennünket hű Urunk, akkor valóban mindenkor mindenért hálát adnánk Istennek. Munkálja ki bennünk ezt a lelkiületet Jézus Krisztus!

H. Cs.

A szolgálat útján

Missziótörténeti sorozatunkban – Ugrai Kovács Imre lelkipásztor testvér után – Vass Ferenc emlékét idézzük. Bányai Jenő számos értékes interjút készített idős lelkipásztorokkal a Történelmi Bizottság részére. Most az 1981. nov. 4-i, hosszú (leírva mintegy 30 oldalnyi) beszélgetés főlvetelének részleteibe avatjuk be kedves olvasóinkat. Vass Ferenc lelkipásztorként, ifjúsági és utazótitkárként igen hasznos és eredményes munkát végzett közösségünkben. Sokan emlékeznek még rá. Okuljunk, épüljünk, erősödjünk bizonyosságtétele által!

– am –

Vass Ferenc (1902–1991)

B. J.: Vass Ferenc testvér Tabi, Szentendrei út 95. sz. alatti otthonában vagyunk. Vass testvér hazánkban évtizedekig Istennek áldott eszköze volt, nemcsak az evangélium terjesztésében, de egyéb fontos közösségi funkciók betöltésében. Hálásan köszönöm, hogy lehetővé tette meglátogatásodat. Az Úr Isten áldását kívánom együttlétünkre és beszélgetésünkre!

V. F.: Szeretettel köszöntelek kedves feleségeddel együtt minálunk. Sajnálom, hogy Bányai mama már nem tudott kijönni hozzánk, pedig nagyon vártuk. – Ha szüleidre gondolok, sok minden emlékezetembe tódul a múltból... A kortársak sora ritkul. Már csak néhányan vagyunk mutatóban s úgy állunk, mint figyelmeztető tábla a vasúti átjárónál: „VI-GYÁZZ, HA JÖN...” – Az az idő, amelyben minket Isten a munkára elhívott, merem állítani, a magyarországi baptizmus aranykora volt! Nem hiszem, hogy különösen szükség lenne méltanom a múlt szépségét: beszél az önmagáért. Ebben az a vigasztaló, sőt bátorító, hogy nekünk nemcsak azért szép a múltunk, mert evangéliumi, hanem azért is, mert Mózeshez hasonlóan mi a JÖVŐ-t

is látjuk már, amely kimondhatatlanul szebb, mint amiben földi létünkben részesülhettünk, vagy amit átélhettünk. Pál apostol elragadtatásában a harmadik égről szólva így ír: „Hanem amint meg van írva: Amiket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az őt szeretőknek.” (1Kor 2:9)

B. J.: Szeretnék sok mindent megtudni terólad. Érdekelne származásod, gyermek- és ifjúkorod, megtérésed, elhívásod körülménye, lelkipásztori és közösségi munkád, tehát mindaz, ami életedet kitöltötte.

V. F.: A Szabolcs megyei Ilk községben születtem, amely Vásárosnaménytől kb. 7 km-re Nyugat felé található. 1902. január 31-én érkeztem e sártekére. Szüleim egyszerű földműves emberek voltak, akik egyharmadért dolgoztak látástól vakulásig. Vagyis akinek a földjét bevetették, megdolgozták, majd a termést betakarították, annak csupán egyharmada illette őket! Szorgalmas emberek lévén, nemcsak a saját részüket termelték meg, de eladásra is jutott. Például, ha aratni mentek, minden 16. kereszt gabona az övék volt. Csakhogy kezdetben sarlóval, majd csak később arattak kaszával az urasági földön. Majd nyolcéves voltam, amikor 1909 szilveszterére virradó éjszaka Édesanyánk fej-tífuszban meghalt. Hatan maradtunk árvák. Hat hét múlva meghalt a velünk élő nagymama is. Majd erre négy hétre eltemettük az alig hathónapos kis testvéretem is... Édesapánk nem tehetett mást, mint újból házasodni, hogy aszszony kerüljön a házhoz, aki lehetőleg jó munkabíró legyen... Elvett egy 23 éves hajadont. Második házasságából számos gyermek származott ismét, de csak öt maradt életben. Az asztal körül tíz éhes szájú gyermek várta naponta háromszor a betevő falatot. A felnőttkort az első házasságból is, és a másodikból is öten,

vagyis tízen értük meg. Mindnyájan saját szárnyunkon hagytuk el a szülői házat. Édesapám, bár jobbára földműveléssel foglalkozott, de a mestersége cipész volt, amit a csöndes téli időszakban odahaza folytatott. Nyáron nem is lett volna munkája, hiszen mindenki mezít-láb járt és gatyában. Még a százholdas nagy gazdák is! Nos, ez a téli kereset fedezte a család szükségletét. Legyen Istennek hála, sokkal jobban éltünk, mint a velem hasonló korú, vagy anyagi helyzetű falumbéli gyermekek. Édesapámat szintén Ferencnek hívták, vagyis én lettem névhordozó utódja.

B. J.: Édesapád mikor született?

V. F.: 1871-ben. Édesanyám pedig 1873-ban, akinek leánykori neve Jóni Veronika.

B. J.: Milyen vallásúak voltak?

V. F.: Édesapám római katolikus, míg Édesanyám református. A szokásnak megfelelően a fiúk édesapám, a lányok édesanyám hitén nevelkedtek. Nem kötöttek reverzálist.

B. J.: Eszerint katolikus hittanra jártál?

V. F.: Nem, mert a községünkben nem volt katolikus iskola, így a reformátusba jártam és református hittant tanultam.

B. J.: A baptistákkal hogyan kerültél kapcsolatba?

V. F.: Szűcs B. András, vagyis teljes nevén: Szűcs Béni András révén, aki Nagyvarsányban az I. világháború után megkezdte a baptista missziót. Ő, és egy másik társa, id. Szűcs Pál még orosz fog-ságban tért meg egy kinti baptista gyüle-kezetben. Ő bementek, de Szűcs Pál nem. Ez azt mondta, hogy ő majd otthon a Tiszába akar bementkezni, hogy az emberek az ő szülőföldjén lássanak bibliai bementést. Így is történt, ezt már a törté- nések megírták. Szűcs B. András családjában tizenhárman voltak testvérek, akik-

ből tizenketten az ő bizonyágtételére tértek meg. Természetesen ezeknek a családtagjai is mind megtértek. Tehát a nagyvarsányi gyülekezet gerincét ez a Szűcs család alkotja, bár más Szűcsök, névrokonok is vannak még a gyülekezetben, mint az előbb említett Szűcs Pál is, akit a fogásból való hazatérés után Sallay László lelkipásztor testvér merített be nagy érdeklődés mellett a Tiszába. Nagyvarsányban az volt az első bemerítés! – Átmeneti időre Szűcs B. András volt a laikus igehirdetője, lelkipályozója a gyülekezetnek, mindaddig, amíg nem volt lelkipásztoruk. Úgy tudom, minden javadalmazás nélkül végezte szolgálatát. A velük való találkozás megtérésemhez vezetett. Húszéves már elmúltam, s mint a többi falumbéli fiatal – főleg hétvégeken – én is a tánciskolába jártam szórakozni. Annyira szerettem táncolni, hogy még a táncmesterek is segítettem tanítani. 1922 telén egy alkalommal a tánc közbeni szünetben egy bizonyos Gergely nevű jó módú gazda hibás beszédű fia közölte velünk, hogy egy új vallású ember jött át Nagyvarsányból az ő apjához szénát vásárolni. „Tudjátok – mondta hangosan –, sok szénánk van s az apám megmutatott neki egy eladásra szánt kazlat. Ez az ember, amikor körüljárta, majd belenyúlt s megnézte milyen kemény a kazal, kihúzott belőle egy marékka és megszagolta, majd ezt kérdezte édesapámtól: Gergely úr, hány szekérral van ebben a kazalban? Apám ráfelelt: Úgy tudom, hogy kilenccel, vagy talán nyolccal?! Ekkor a varsányi ember azt mondta: Ebben tíz szekérral van! Ekkor apám kihívott s megkérdezte, fiam hány szekérral van ebben a kazalban? Tíz-zel! – válaszoltam. Ekkor apám odafordult a varsányi emberhez: Hallja Szűcs, mennyit ad ezért a kazalért? Az megmondta, hogy mennyit szánt rá. No, odaadom magának – mondta apám –, mert magának jobban hiszek, mint magának! – Hallottatok ilyet? – kérdezte tőlünk a dadogós Gergely fiú. S ezek most itt vannak valamelyik házban, hogy istentiszteletet tartsanak. Ebbe az új valóságba hívogatnak.” – Ez az elbeszélés engem egyszerűen térdre kényszerített! Amikor hazamentem, elmondtam édesapámnak, amit hallottam. Ő kételkedve fogadta. – Másnap vasárnap volt. Én a szobánkban lévő Mária-kép elé térdepeltem, amit életemben először tettem meg odahaza. Imádkozni kezdtem, de nem betanult imádságokat mondtam, hanem

A nagyvarsányi új imaház

A megnyitó istentisztelet 1949-ben

sírva fohászkoztam: „Istenem, tégy engem olyan becsületes emberré, mint az az új vallású ember, aki a maga kárára is olyan becsületesen és az igazságnak megfelelően alkudott!” – Ez volt az első döntő lépés megtérésem útján.

B. J.: Bemerítésedre mikor, és hol került sor, ill. ki volt a bemerítő?

V. F.: Sallay László testvér, a nyíregyházi körzet prédikátora merített be 1923. szeptember 7-én. Az idő tájt missziómunkás-hiányban nemcsak Szabolcsban, de a Szamos- és Tiszaháton is egyedül ő gondozta a gyülekezeteket! Óriási munkaföld volt ez. Rövid átmeneti ideig a szemináriumba járó Bertalan Sándor (1879–1812) – aki Spurgeon: Harmatgyöngyök című könyvét fordította, majd kolozsvári prédikátor lett haláláig – szintén szolgált ezen a tájon. Majd Czine Ferenc állt munkába megtérése után hamarosan. Őt 1923 késő őszén avatták föl Nagyvarsányban. Így engem még Sallay testvér merített be fönt a Tiszába. Bemerítés után – szintén ott a szabad ég alatt – osztották ki számunkra az úrvacsorát is, amit szintén térdepelve, mélységes áhítattal vetünk magunkhoz.

B. J.: Bemerítésedkor hány személyt merített be Sallay testvér?

V. F.: Akkor csupán heten voltunk, de annak előtte pár héttel 29 vagy 30 hitvallót merített be. Az idő tájt nagy ébredések voltak a már említett Szűcs B. András és munkatársainak buzgó munkálkodása nyomán. Ennek nagy híre lett az egész tájon s közvetve ez vezetett az én megtérésemhez is. Az említett Mária-kép előtti imádságom napjaim egyetlen hívővel sem találkoztam. Mikor az imádság után térdemről felálltam, delet harangoztak. Ez 1923 húsvét utáni negyedik vasárnap történt. Édesapám ek-

kor jött haza a templomból. Megjegyzem, református templomba járt katolikus léte, mert a községünkben nem volt katolikus templom. No meg az ő odajárásának másik oka, hogy elhunyt édesanyám emlékére járt el a református templomba. – Nos, az én tusakodásomból édesapám annyit vett észre, hogy ahol – a földes szobában – térdepeltem, egy tenyérnyi nedvesség árulkodott könnyhullatásomról... Délután azután átmentem Nagyvarsányba, hogy „beiratkozzam” a hívőkhöz... Jót mosolyogtak tájékozatlan jámbor óhajomon. A közelmúltban temettem el Rákoscscsában azt a Tóthfalussi József testvért, aki akkor hirdette az igét a régi szerény vályogos imaházban. Szó szerint egymás hegyén-hátán ültek, álltak az igét szomjazó lelkek. Vasárnapi iskola is volt, s ha jól emlékszem, mindenki felmondta az aranymondást. Ez a mosolygós Tóthfalussi testvér közben néhány gondolatot mindig hozzáfűzött az elmondott bibliavershez, így ez is élménnyé vált, mert nem volt egyhangú ez a foglalkozás.

B. J.: Amikor 1949 tavaszán magam is ott lehettem a nagyvarsányi modern, szép tornyos kápolna megnyitásán, még láttam a mellette lévő roskatag, régi falusi házból átalakított imatermet. Így némi fogalmat alkothattam arról, milyen zsúfoltság, nyáron milyen tűrhetetlen hőség stb. lehetett ott...

V. F.: Nos, az előbb említett Tóthfalussi testvér jött el értem és felszólított, hogy menjünk missziózni. Annak előtte ő világosított föl – amikor „beiratkozási” szándékomat közöltem –, hogy legalább három hónapot kell várni felvételemre. Buzdított, hogy addig szorgalmasan olvassam a Szentírást és járjak rendszeresen az imaházba. Ez volt az előzménye az én 1923. évi bemeritésemnek.

(Folytatjuk)

Bizonyságtételek bemerítés előtt Pesterzsébeten

Mindig nagy ünnep egy gyülekezet életében a bemerítés. Nagy öröm, amikor fiatalok és régebbi fiatalok ráébrednek arra, hogy bűnüket a kereszttövébe letéve találhatják meg az igazi boldogságot. Felismerik Jézus Krisztus üdvözítő kegyelmét, végtelen szeretetét. Pünkösöd ünnepe gyülekezetünkben különlegesen szép nap lett, hiszen nyolc feberruhás állhatott hitét megvallva a medence mellett. Az igehirdetés és a bemerítés szolgálatát dr. Almási Mihály testvér, gyülekezetünk lelkipásztora végezte. A következőkben a bemerítkezők bizonyságtételeit adjuk közre egy-egy fényképpel. Azért imádkozunk, hogy az Úr adjon nekik áldást, erőt és hűséget életük végéig.

Baka Dorián vagyok, 16 éves. Itt nevelkedtem a gyülekezetben születésemtől fogva. Szüleim már kiskoromban is rendszeresen hoztak az imaházba, jártam bibliakörbe is. Nevelésemnek köszönhetően, számomra evidens volt Isten szeretete, és fiának, Jézus Krisztusnak a földrejtőének ténye.

Isten mindig ott volt az életemben, de ezt néha elfelejtettem. Így utólag visszagondolva rendkívül kegyelmes volt hozzám, amikor a próbákban megőrzött.

Egy pár éve döbbsentem rá arra, hogy mekkora veszélynek is vagyok kitéve, hiszen Jézus Krisztus második eljövetele rendkívül közel van. Azért éreztem ezt ekkora veszélynek, mert tudtam, hogy bűnös ember vagyok, és hogy nem vagyok megtérve.

Tudtam, hogy döntenem kell, de döntésképtelenségem megakadályozott ebben, és nem éreztem magam méltónak arra, hogy a kegyelmet megérdemljem.

A sorozatos bemerítési alkalmak folyamatosan erősítették meg bennem, hogy nem szabad tétovának lennem, és el kell fogadnom a kegyelmet.

Még tavaly év végén, egyik esti imádságom alkalmával döntöttem el, hogy megtérek bűneimből. Ezután folyamatosan erősödött a hitem, és a kapcsolatom Istennel, majd a törekvők bibliárájára is elkezdtem járni.

Most már úgy érzem, hogy jó kapcsolatban élhetek Istennel, és az őáltala kije-

lölöt módon tudom élni az életemet. Ezért szeretnék bemerítkezni.

Bizonyságtételemet egyik kedvenc igeversemmel zárnam, amelyik János első levele 4. részében található. A 14. vers eképpen szól: „És mi láttuk és bizonyságot teszünk, hogy az Atya elküldte a Fiút a világ Üdvözítőjéül.”

Ifj. Baka László vagyok, 20 éves, az ifjúság tagja. Születésem óta ebbe a gyülekezetbe járok. Azzal, hogy szüleim minden vasárnap elhoztak a bibliakörbe, elindítottak a jó úton. Mindig is tudtam azt, hogy maga az imaházba járás nem elég, el kellene fogadni az Úr Jézust, és be kellene merítkezni. Első találkozásom Istennel egy pünkösdista gyülekezetben volt, ebből is látszik, hogy sokféleképpen megszólíthat minket Isten. 14 éves lehettem, amikor ez történt, de szüleimnek nem mertem elmondani és így nem lett belőle semmi. Utólag visszatekintve úgy érzem, hogy ez egy úgynevezett érzelmi megtérés volt. Tudtam, hogy ezt a fejemben is el kell döntenem, nem szabad félvállról vennem. Gimnazista koromban néhány csínytevésben részt vettem, és tudtam, hogy ezekkel nem szabad együtt élnem. 19 éves koromra már úgy éreztem, hogy ez sikerült. Komolyabban elkezdett foglalkoztatni a bemerítkezés. Rájöttem, hogy nem a világ nyújtotta dolgokra van szükségem, hanem arra, amit Isten kínál

nekem, az pedig az örök élet. A nyáron három hónapot töltöttem Angliában a Northamptoni Baptista Gyülekezetben, és véglegesen ott döntöttem el, hogy Isten útját szeretném járni.

Két igevers van, amely meghatározó volt nekem: Róma 8:28: Akik Istent szeretik, azoknak minden javukra van. Jelenések 2:10: Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.

Cseke Nóra vagyok. 12 éves korom óta járok ebbe a gyülekezetbe az édesanyámmal. Ő egy Billy Graham evangélizáción tért meg. Utána elmondta, hogy elfogadta az Úr Jézust, és hogy Nemeshegyi Zoli bácsi meghívta a gyülekezetbe. Anyu megkérdezte, hogy elmennék-e vele. Én igent mondtam, azóta járunk ide.

Előtte katolikus templomba jártam, és katolikusként lettem megkeresztelve 11 évesen, és elsőáldozó is voltam.

Apukám nagyon katolikus, bár a válást soha nem erőltette ránk, a saját akaratomból kezdtem hittanra járni és keresztelkedtem meg, mégis nehezen fogadta el, hogy mi ide járunk. Kezdetben számos hitvita volt otthon, de persze aztán beletörődött és elfogadta döntésünket.

Miután anyu bemerítkezett, én is elfogadtam az Úr Jézust Megváltómnak és jártam törekvők órájára. De aztán jött a kamaszkor, gondjaim lettek a suliban, otthon, meg mindenhol.

Utána sok minden történt és egyre talibb kerültem Istentől. Többször volt, hogy hosszabb-rövidebb ideig nem jöttem imaházba, de aztán mindig hiányzott Isten és a gyülekezet is, és üresnek éreztem magam nélkülük.

Mégse adtam soha egészen oda magam Istennek. Nem okozott gondot beszélnem róla, nem tagadtam, hogy hiszek Istenben, hogy ide járok. De mindig sietve hozzátettem, hogy én még nem vagyok bemeřitkezve.

Most már látom, hogy ez egy védekező reakció volt arra, hogy mentesüljek a többi kérdés alól, hogy kimentsem magam a kínosnak vélt szituációból. Nem merem rábízni az életem, pedig Ő számos lehetőséget kínált nekem, hogy kövessem Őt, de én féltem, hogy minden rossz lesz, ha igazán Őt követem, és hogy el fogok bukni, mint ahogy az már régebben is többször megtörtént. Meg hát mindig azt hallottam, meg tapasztaltam is, hogyha megtér valaki, utána mindig jönnek a próbák, nehézségek, amiket úgy gondoltam, hogy nem nagyon szeretnék. Én el voltam azzal, hogy ide jártam, imádkoztam és nagyritkán Bibliát is olvastam.

Tudtam, hogy Isten szeret és én is szeretem őt. Persze, azért mélyen éreztem, hogy ez így nem jó, nem elég, és az életem bizonyos területein folyamatosan kudarokba ütköztem.

Tavaly év végén imádkoztam azért, hogy ha az Úrnak nem jó így az életem, akkor változtassa meg. Én megpróbálom rábízni magam és követni az akaratát, legyen úgy, ahogy lennie kell, ahogy Ő akarja, hogy legyen.

Hát utána tényleg megváltozott az életem. Januárban elküldtek a munkahelyemről a gazdasági válság miatt. Ezzel egy elég nehéz időszak kezdődött nekem. Minden más lett. Nem gondoltam, hogy ez velem megtörténhet, azt meg főleg nem, hogy nem fogok találni másik állást. Persze azért bizakodó próbáltam maradni, hogy úgylis találok valamit, és próbáltam erős lenni.

Jött pár nehéz hónap, és minden, ami eddig biztos volt az életemben, magamban, az bizonytalanná vált. Eltűntek a fogódzkodóim! Nem értettem először, hogy miért történik ez velem. Nem hibáztattam azért Istent, hogy ez történt, de akkor még nem értettem.

Miután meghallottam, hogy bemeřités lesz, szépen lassan érlelődött meg bennem a gondolat, hogy én is ott szeretnék

lenni a fehérruhások között. Anyák napján döntöttem végleg. Akkor megérintett engem az Úr. És tudtam, hogy nem halogathatom tovább, és hogy többször nem fordíthatok Neki hátat.

A következő héten elmentem a törekvők órájára, és akkor már biztossá vált a szándék.

Az Úr hamar megmutatta, hogy mennyire hatalmas és kegyelmes Isten. Ugyanis rögtön a rákövetkező héten találtam munkahelyet, amit eddig hiába kerestem.

Nagyon hálás vagyok, hogy megtapasztalhattam: igenis Ő gondoskodik rólam és neki nincs lehetetlen, és érdemes Őt követnem, és rábíznom az életem teljeseen, fenntartások nélkül.

A nevem **Lesták Máté**, hívó családban születtem, a gyülekezet színe előtt mutatnak be, még a régi imaházban. Szüleim 13 éve szinte minden vasárnapi istentiszteletra elhoztak. Itt jártam gyermekiskolai csoportba is. Ez a mindennapi közelség Istenhez sokat fejlesztett engem hitemben. Emlékszem, nagyon büszke voltam arra, hogy a gyülekezetbe járhattam. Ez akkor mutatkozott meg például, amikor az óvodámmal egy hangversenyre jöttünk az imaházba és én elmondhattam, hogy ismerem ezt az imaházat.

A Menny Kapuja, Pokol Lángjai című előadás egyik jelenetében szerepeltem és nagyon megérintett Isten, de még kicsi voltam és nem merítkeztem be.

Sokat haladtam előre Isten felé azáltal is, hogy egy református általános iskolába jártam, és itt naponta voltak áhítatok, hittanórák. Amikor egyszer zongoraórára akartam menni, nagy vihar tört ki, imádkoztam Istenhez és arra az öt percre, amíg átértem, elállt az eső.

Tavaly Isten kegyelméből Cipruson tanultam egy évig, és ott megismerhet-

tem egy másik világot. Elmehettem egy ciprusi baptista gyülekezetbe, ahol nagyon nagy szeretettel fogadtak. Egyszer elmentünk egy ortodox esküvőre, ami számomra nagyon egyhangú volt, mert a pap végig ógörgöül énekelt, a jelenlévők meg csak hallgattak. Ezen és még sok más fontos kérdésen elgondolkoztam, ebben sokat segített az ige olvasása és az internetes közvetítés.

Többször megéreztettem, hogy Isten velünk van, bármilyen helyzetben vagyunk is, ha kérjük őt, gondoskodik rólunk. Ezt különösen akkor tapasztalhattam meg, amikor felvételiztem és kiderült, hogy felvettek. Isten megsegített az új osztályomba való beilleszkedésnél, és végül az ő jóvoltából minden jól alakult.

Karácsony előtt kezdtem el gondolkodni azon, hogy bemeřitkezem, és úgy döntöttem, hogy szeretném az Úr Jézust követni és szeretnék bemeřitkezni.

A nevem **Taligás Ferenc**, 46 éves vagyok. Szüleim templomba járó katolikusok lévén, megkereszteltek. Később hittanra jártam, majd elsőáldozó lettem, bérmeřitkeztem.

Ez idő alatt minden vasárnap mentem templomba, eleinte együtt a szüleimmel, később egyedül a diákmisére.

Középiskola alatt egyre ritkultak ezek az alkalmak, és mint a legtöbb, magát katolikusnak valló ember, csak ünnepeken jutottam el misére.

Érettségi előtt derült ki egy nagyon kedves osztálytársamról, hogy baptista imaházba jár. Ekkor hallottam először erről a vallásról. Ez a kedves osztálytársam 25 éve a feleségem. Az ő révén jutottam el a gyülekezetbe, ahol eleinte nagyon furcsán éreztem magam. Szokatlan volt a családias közvetlenség a katolikus szabályok után. Annak ellenére, hogy kezdetben ritka vendég voltam, ér-

deklódással és szeretettel vettek körül, befogadtak a közösségbe.

Hamar felismertem és tapasztaltam a Krisztus gyülekezetében rejlő erőt, az Istenbe vetett hit fontosságát. Amikor gyermekeink cseperedtek, különösen fontossá vált számomra, hogy rendszeresen eljárjunk az imaházba, hogy otthonra találjanak a gyülekezetben, és főleg az, hogy ismerjék és szeressék az Urat.

Tapasztaltam, hogy a gyermeknevelés nem kizárólag örömteli feladat, hanem adódnak nehéz problémák is. A közösség formálja a gyerekeket és formál bennünket, felnőtteket is. Isten különös kegyelme az, hogy együtt jöhetünk az imaházba.

Az idők folyamán többször éreztem indíttatást a döntésre, de mindig meggátolt az, hogy többet vártam magamtól. A gyülekezet tagjaitól nagyon sok figyelmet, szeretetet és bátorítást kaptam. Időközben gyermekeim is döntésre jutottak. Mindezek arra készítettek, hogy én is vallást tegyek hitemről: hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia, és hiszem, hogy értem is meghalt a kereszten bűneim bocsánatára, és az ő rendelése alapján kérem a bemelegítésemet.

Sokan mondták az utóbbi időben, hogy imádkoznak értem, amit nagyon köszönök. Az igehirdetések és az énekek is jobban megérintettek ebben az időszakban és a Biblia is bátorító üzeneteket hozott elé. Egy ilyen igeverset szeretnék befejezésül idézni, a Jeremiás könyve 29. részéből a 11. verset: „Mert csak én tudom, mi a terve veletek – így szól az Úr –, békességet, és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.”

Taligás Máté vagyok, 22 éves. Hívó családba születtem, ezért elég korán megismerkedtem az imaházba járással és az imádkozással. A szüleim rendszeresen vittek vasárnapi iskolába és istentiszteletra még akkor is, amikor nem akartam menni. Amikor mamánál aludtam, esténként elmondtuk az „Én Isten, jó Istenem, lecsukódik az én szemem” kezdetű imádságot. Emlékszem, hogy már kiskoromban imádkoztam számomra vagy a családomnak fontos dolgokért. Már akkor tapasztaltam, hogy Isten meghallgatja kéréseimet és segít nekem. Rendszeresen imádkozni és Isten vezetését kérni akkor kezdtem, mikor érettségiznem és felvételiznem kellett. Minden a lehető legjobban sikerült és én nagyon hálás voltam Istennek, és rájöttem

Taligás Máté

arra, hogy még mennyi mindenért hálás lehetek. Amiről eddig azt hittem, hogy szerencse, vagy hogy az én érdemem, azt mind Istentől kaptam. Ekkor gondolkodtam el jobban azon, hogy mikor szeretnék bemelegíteni, de csak arra jutottam, hogy majd egyszer.

Valahányszor lehetőség lett volna rá, mindig találtam valami kifogást. Leggyakrabban azzal volt gondom, hogy én nem merek kiállni a gyülekezet elé és elmondani, hogy mit érzek, vagy hogy nem is vagyok még elég jó, nem olvasok elégszer Bibliát. Aztán egyszer eszembe jutott, hogy Misi bácsi minden bemelegítés alkalmával elmondta, hogy ez az első lépés, és elhatároztam, hogy ezt a lépést meg akarom tenni. Ezért nagyon örültem, amikor meghallottam, hogy megint lesz törekvők órája. Megtapasztaltam, hogy aki szereti az Istent, minden a javára válik, és hálám jeléül szeretném átadni az életemet neki, és engedelmeskedni neki, és szeretnék bemelegíteni.

Nevem **Vass Béla**, 42 éves vagyok. Katolikus családba születtem, ahol elsősorban a nagyszülők rendszeresen jártak templomba. Egyik nagymamám még óvodás koromban – ha épp nála tartózkodtam – alkalmanként elvitt magával. Gyakran mesélt az Úr Jézusról, én pedig érdeklődve hallgattam a történeteket. Megtanultam a Mi Atyánkot, és meg is kereszteltek, de aztán ennél a pontnál valahogy megszakadt a hitéletem. Általános iskolás koromban már teljesen elmaradtam a templomból, nem tartottam fontosnak a hitet, sokáig kizárólag a világi dolgok érdekelték.

Mindemellett azonban sohasem jutottam el az ateizmusig. Valahogy mindig éreztem, hogy lennie kell egy felsőbbrendű „intelligenciának”, egy teremtőnek, aki

Vass Béla

kézben tartja a történeteket. Tizenéves korom végére ez a kérdés egyre jobban foglalkoztatott. Mondhatni, tipikus útkereső lettem. Próbálkoztam megismerkedni többféle vallással, vagy vallás mögé bújtatott filozófiával, legyen az keresztyén, vagy keleti eredetű, vagy épp bármilyen egyéb futurisztikus elmélet. Minden újdonság érdekelt, Jézust azonban nem kerestem... Volt, amikor fellelkesültem egy-egy meggyőzőnek tűnő tanítás láttán, hosszú távon azonban egyik sem adott megnyugtató választ a kérdéseimre. Valahogyan mindig bele tudtam kötni valamibe, ami miatt rájöttem, hogy mégsem az a végső igazság. Így továbbra is úr maradt bennem, és tovább folytattam a keresést.

Mindez idő alatt azonban időnként, ha nehéz helyzetbe kerültem, mégiscsak az Úrhoz imádkoztam. A bajban hozzá fordultam segítségért, ellenben, ha jól mentek a dolgom, akkor azt természetesen vettem, és a jó szerencsémnek tudtam be. Utólag végiggondolva eddigi életemet, már pontosan tudom, hogy számos alkalommal megtapasztalhattam az Úr szerető gondviselését.

Az útkeresésem ideje alatt a Biblia olvasása és tanulmányozása valahogy sajnos kimaradt az életemből. Persze tudtam, hogy van, de csak úgy „általános műveltségi szinten” volt fogalmam róla. Pedig ezzel kellett volna kezdenem...

Aztán lassan, hosszú évek után mégis bezárult a kör. Megismerkedtem a feleségemmel, aki gyermekkorától kezdve az erzsébeti gyülekezetbe jár. Így nem volt kérdéses, hogy ebben a templomban tartjuk az esküvőnket. Akkor voltam itt életemben először. Ezután, bár eredetileg nem állt szándékomban, a Lélek indíttatására mégis elkezdtem rendszeresen istentiszteletra járni és Bibliát olvasni. Később még többet akartam

tudni az Írásban foglaltakról, így elmentem a Minden Korosztály Bibliakörébe, s mindemellett sok kiegészítő-magyarító segédanyagot is olvastam. Mindezeknek köszönhetően jobban megismertem az Igét és Isten fantasztikus üdvtervét. Először tavaly körvonalazódott bennem, hogy a kisgyermekkorban kapott kereszttség nem elegendő. Saját magunknak önszántunkból, nyilvánosan kell színt vallanunk az Úr Jézus Krisztus mellett. Azonban időbe tellett, míg végleg rászántam magam. Úgy éreztem ugyanis, hogy nem vagyok még eléggé felkészült, nincs elegendő tárgyi tudásom, és emberileg sem vagyok elég jó. Nemrégiben azonban csatlakoztam a Törekvők órájához, ahol végül is arra az elhatározásra jutottam, hogy tovább már nem kívánom halogatni a döntést. Így amikor megtudtam, hogy hamarosan bemerítkezésre kerül sor, én is örömmel és izgalommal csatlakoztam többiekhez.

Végül, két bibliai idézettel szeretném zární bizonyoságtételemet: Róm 10:9: „Ha

tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz.” Mk 16:16: „Aki hisz, és bemerítkezik, üdvözül, aki pedig nem hisz, elkárhozik.”

Zsili Mária: Anyai ágon katolikus, apain református családba születtem. Római katolikusnak kereszteltek. Isten megtartó kegyelme már születésem hetében megnyilvánult: Méghozzá kétszer is. Tüdőgyulladás kaptam, vérátömlesztésre

volt szükségem, hála Istennek, apukám tudott nekem vért adni. A második eset a következő: lovas kocsival vittek haza, a lovak megbokrosodtak, borult a kocsi, de engem időben leadtak róla, így menekültem meg.

Kisgyerekkoromban egy faluban éltem, ahol édesanyám volt az iskolaigazgató, édesapám a VB-titkár. Ezért csak titokban járhattam hittanra, s nem lehettem elsőáldozó. Emlékszem, nagyon fáj, hogy nem vehettem magamra fehér ruhát, s nem áldozhattam a többiekkel. Természetesen akkoriban csak a külsőségeket láttam, de valahol tudatom mélyén kerestem Istent.

A gyülekezetbe Kriszti lányom révén kerültem. Az ő tiszta élete szép példaként szolgált számomra. Ami hatott rám: a le-tisztultság, emberi hang. Ahogy szembe-sültem bűneimmel, egyre inkább vágytam a bűnbocsánatra. Egyre inkább érlelődött bennem a bemerítkezés gondolata. S végre eljött az ideje, amiért hálás vagyok Istennek! Im már elmondhatom: megtaláltam az Urat!

Továbbra is ingyenes a „Jó Pásztor”

Pénzügyi, gazdasági, de leginkább erkölcsi problémákkal terhes az egész világ. Magyarország se kivétel.

Hálásak vagyunk adakozó Testvéreinknek azért, hogy immár 6. éve megjelenő újságunkat, a Jó Pásztort szívvel-lélekkel támogatják. Ez a lap továbbra is a bibliai igazságok, a hagyományos, de élő baptista hitelvek és életvitel sajtóorgánuma kíván lenni. Biztosak vagyunk abban, hogy a mi Urunk is jónak látja ezt a missziót, azért buzdítja testvéreinket adakozásra. Köszönjük mindazok nevében is, akik nem tudnák előfizetni, így viszont ingyen megkapják. Rendszeresen kapunk köszönőleveleket tőlük.

Az újság eljut a Kárpát-medence minden magyarlakta vidékére, Nyugat-Európába és Amerikába is. A költségeink igen tetemesek (2000 példány előállítás és postázása), de eddig még mindig fedezték az adományok a kiadásokat. A lapot a továbbiakban is ajándékba küldjük mindenkinek, aki kéri, de örömmel és hálás szívvel fogadunk minden támogatást. Tudjuk, hogy Isten elég gazdag arra, hogy „Rátok árássza minden áldását” gazdagon. Hálásak vagyunk Istennek azért, hogy végezhetjük ezt a missziót.

Testvéri szeretettel a szerkesztőségi munkatársak nevében is:

Dr. Almási Mihály lelkipásztor-szerkesztő

Könyv-, CD- és DVD-ajánló

Dr. Almási Mihály: A nagy kaland	Ára: 1190 Ft	akciós ár: 900 Ft
A hegyi kunyhó	Ára: 590 Ft	akciós ár 490 Ft
Gerzsenyi Sándor: A századik	Ára: 1890 Ft	akciós ár: 1490 Ft
Dr. Almási Mihály: Kegyelem minden	Ára: 4400 Ft	akciós ár: 2900 Ft
Jó Pásztor, Jézus... CD	Ára: 2300 Ft	akciós ár 1900 Ft
Emlékezz vissza az útra! CD	Ára: 2300 Ft	akciós ár: 1900 Ft
Héthalmi: Maradj velem... CD		akciós ár: 1900 Ft
Héthalmi: Maradj velem...DVD		akciós ár 1900 Ft
Szökepusztai Zarándok Kápolna DVD	Ára: 2200Ft	akciós ár: 1700 Ft
Napsugár Gyermektábor I. – 2008. DVD		akciós ár: 1500 Ft
Napsugár Gyermektábor II. – 2009. DVD		Ára: 1900 Ft

A kiadványok megrendelhetők:

Jó Pásztor Evangéliumi Könyvterjesztő Szolgálat

1751 Budapest, Pf. 279

E-mail: jopasztor@baptist.hu • Tel.: 06-20/886-0712

ÚJ HÉTHALMI CD és DVD

Az elmúlt év karácsonyára jelent meg dr. Héthalmi Páth Károly zeneszerző művész-tanár születésének 100. évfordulója alkalmából a „**Maradj velem!**” című CD és DVD. Kiváló művészek, zenészek, énekesek fogtak össze Pesterzsébeten. A 26 Héthalmi-mű igazi zenei élményt és hitbeli megerősödést jelentett mindazoknak, akik részt vettek a bemutatón, vagy megvásárolták a lemezeket. (Még néhány példány kapható a „Maradj velem” c. fölvételekből.)

Az új CD és DVD címe: „**A világ Üdvözítője**”. Igazán értékes karácsonyi ajándék lehet minden evangéliumi zenét kedvelő testvérnek, rokonnak, barátoknak.

Néhány cím: *A világ Üdvözítője* (orgonaszóló), *Hálaadó zsoltár* (kórus, orgona), *Mi Hozzád von...*, *Isten nagy szerelme...* (kórus), *Boldogság szép hazája...*, *Ó, mily dicső lesz az a nap...*, *Már megjött szép fényességgel...* (hegedűszóló, zongora), *Ó, én Uram...* (baritonszóló, zongora), *Fenyőág – „Csillagvilágos téli este van...”* (tenorszóló, zongora), *Fohász* (kórus, zenekar, tenorszóló), *Halld, csak halld...*, *Még egy éneket...* (férfikar), *Nem arany és nem ezüst...*, *Ragyogj, Te fényes csillag...* (női kar), *Igaz leszek...* (baritonszóló, zenekar), *Minden szerinted legyen Uram...* (zongoraszóló), *Kármel hegyén kél a nap...* (fúvósok), és még néhány remek zenekari darab.

Terveink szerint november második felétől a CD-hez hozzájuthatnak az érdeklődők akár a gyülekezet, akár a Jó Pásztor könyvterjesztésében. A DVD a jövő év elején, az élő hangverseny fölvételeként készül el.

Köszönetnyilvánítás

Ezúton is szeretnénk megköszönni Olvasóink támogatását, ami nélkül nem jelenhetne meg a lap, nem működhetne az ingyenes gyermektábor és az az iratmisszió, amit folytatunk. Minden adományt levélben is megköszönünk.

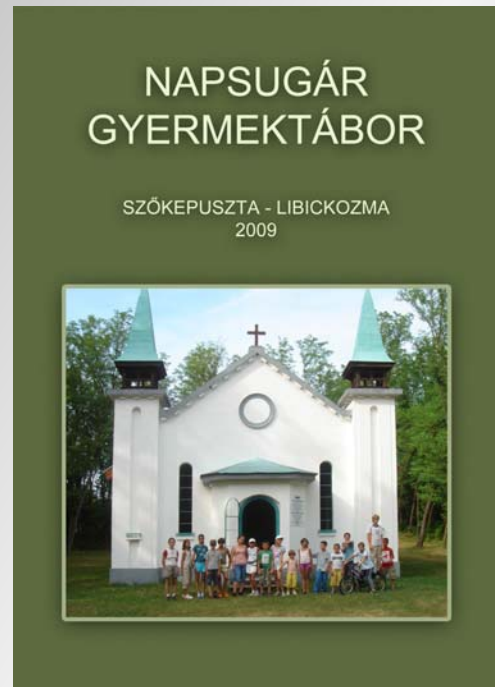
Azokat, akik hasznosnak és áldásosnak ítélik ezt a misziót, a hagyományos baptista értékek megőrzését, a biblikus evangélizációt, a gyermekekkel való foglalkozást, az örökszép zenei anyagok megjelentetését és mindazt, amit végzünk, arra kérjük, hogy lehetőségeik szerint az Úr indításának engedve, támogassák a Jó Pásztor munkáját.

Köszönettel és testvéri szeretettel:

Almás Mihály

Új DVD a II. Szőkepusztai Gyermektábor életéről

Remek filmösszeállítás kapható a gyermekhétről, sok humorral, tanulsággal. Köszönet érte az alkotóknak (Kovács Árpád, Somogyi Sándorné, Somogyi Donát). A vidám film betekintést enged a tábor mindennapjaiba, bemutatja a környéket Koppány ősi várától a szőkepusztai imaházig, a magyar őshonos állatoktól a fejedelmi jurtáig.

NAPSUGÁR GYERMEKTÁBOR II.
Szőkepuszta–Libickozma 2009
A DVD ára: 1900 Ft

Kiadványaink megrendelhetők:
Jó Pásztor Evangéliumi Könyvterjesztő Szolgálat
1751 Budapest, Pf. 279
Tel.: 06-20/886-0712
E-mail: jopasztor@baptist.hu

Élő közvetítés istentiszteletekről

Minden vasárnap délelőtt 10-kor és délután 5-kor élőben nézhető és hallgatható baptista istentisztelet az interneten (www.erzsebet.baptist.hu).

A korábbi rögzített felvételek is elérhetők ugyanitt. Ez a lehetőség különösen hasznos lehet mozgáskorlátozottaknak, időseknek, és mindazoknak, akik bármi ok miatt nem vehetnek részt a vasárnapi alkalmakon.

Idős testvérek kérjék gyermekeik vagy unokáik segítségét!

Olvasóink írják

Ezúton szeretnék köszönetet mondani mind-azokért az evangéliumi írásokért, melyeket bár én nem vártam, de mégis küldtek az elmúlt időben nekem érdemtelennel.

Ezek az irodalmak szinte mindig akkor érkeztek, amikor nekem éppen erősítésre volt szükségem. Isten áldja meg továbbra is a szolgálataikat a misszióban, és köszönöm a jókívánságokat is.

(Sz. A.-né)

Eloolvastam honlapjukon a „Válság, kiút, jövőkép” című tanulmányt. Nagyon tetszett. Építő olvasmány. Köszönöm, hogy feltették az oldalra!

(B. Á. Vajdaság)

Kedves Misi Bácsi!

Újra itthon vagyok. Köszönöm a könyvet (Teológia gyerekeknek), és benne a biztató sorokat, hogy tetszik várni soraimat a nyári élményekről. Mellékleten küldök egy rövid élménybeszámolót.

Rövid volt a nyaram. Tavaszról télbe fordult. Június 12-én az utolsó tanítási napon még az iskolában voltam, de 15-én már indultam a nagy útra. Irány: Ausztrália! 32 órás út, ebből 24 óra repülés (kísérő nélkül).

Rövidnadrágos szereléssel megérkeztem az ausztráliai télbe.

Az a tél nem a számunkra megszokott hideg, havas tél. Nappal rövidnadrágban futkároztam, este-reggel elég hideg volt, egy-egy pulóvert kellett felvennem. Egy nagy városban, a Csendes-óceán partján töltöttem több mint hat hetet. Sok gyülekezetbe elvittek a rokonok. Az egyik

gyülekezetben, mikor az istentiszteletnek vége volt, körbeálltak a gyerekek és csodálkoztak rajtam, hogy európai vagyok. Ők magyarul nem tudtak, nekem az angol ment lassan, de mégis megértettük egymást. Több barátot szereztem abból a gyülekezetből.

Azért jó érzés volt, mikor néhány hét múlva elmentünk a „Magyar Házba”, ahol magyar szót hallottam.

Nagyon nagy élmény volt ismerkedni egy teljesen más kontinenssel.

Az eukaliptuszfák és pálmafák, különleges növények, gyönyörű kaktuszok, nagyon tetszetek.

Régóta nagy állatbarát vagyok, ott pedig sok különleges állatot láttam, kengurut, koalát simogattam, óriáskígyót fogtam. Nem volt meleg az óceán vize, de azért belementem.

Egy életre szóló élménnyel, több száz fényképpel tértem haza.

A nyaram bár rövid volt, de hálás vagyok a jó Istennek, hogy ezen a nyáron ott „telelhettem”.

(Petrik Borisz)

5 évfolyam Jó Pásztor – egy kötetben

Azoknak, akik szeretik egy kötetben látni, lapozgatni, és olvasni az evangéliumi folyóiratokat, szeretettel ajánljuk a Jó Pásztor első 5 évfolyamát kemény kötésben, arany nyomással, **2800 Ft** önköltségi áron.

Hasznos karácsonyi ajándék is lehet!

A könyv megrendelhető:

Jó Pásztor Alapítvány

1751 Budapest, Pf. 279

Tel.: 06-20/886-0712

E-mail: jopasztor@baptist.hu

A JÓ PÁSZTOR

megtalálható az interneten is:

www.jopasztor.baptist.hu

AMIKOR NEHÉZ HÁLÁT ADNI

Moderato

Elő- és közjáték

Zene és szöveg: TÓKA SZABOLCS, 2009

1. Vannak néha pil-la-na - tok, mikor nehéz hálát adnod, Próbák so-ra ért el té - ged.
2. Tán va-la-ki elment tőled, bár szeretted, s fölnevelted, S egy-kor fehér ruhát öl - tőt.
3. Vannak néha pil-la-na - tok, mikor könnyű áztatja arcod, Nem tör fel szívedből há - la. De

Munkádra nincsen most szükség, benned lappang a be-teg-ség, Gond, bú e-mész-ti a lel - ked.
Nincs vége a sok miértnek, ha a széles út-ra té-vedt Önnan, hol sok szép órát töl - tőt.
E-szed-be jut egy-egy I-ge, gyermekkorod szép emléke, Is-ten őt is visz-sza - vár - ja.

Közjáték

Ref. De mé - gis nézz fel az

Ég - re, az Úr - től jön a sza - ba - du - lás! Adj há - lát még

ak - kor is, ha aj - ka - don e - rőt - len a ma - gasz - ta - lás.

A harmadik versszak után a refrén kétszer

Kedves Gyermekem, drága kis költő-társaim!

Ézsaiásról, Isten hatalmas prófétájáról azt olvassuk (És 6:8), hogy prófétai elhívásakor első válasza a meghívóra ez volt: „Imhol vagyok én, küldj el engemet!” – Aki az újabb fordítású Bibliát szokta olvasni, ugyanezt a mondatot ezekkel a szavakkal leírva találja: „Itt vagyok, engem küldj!”

Hogy költő legyen valaki, ahhoz is az első megnyilvánulások egyike hasonló ehhez: Itt vagyok, és írok! Mint ahogy ezt ti tettétek most a pályázati felhívásra. Azt is tudjuk azonban, hogy nemcsak próféták voltak, hanem próféta-iskolák is, ahol bizonyos szempontból ki kellett tanulni (Isten jelenlétében) a próféta-„mesterséget”.

Rólatok is azt gondolom, hogy szeretnétek versírók lenni. Néhány feltétel ehhez már teljesült. Van íróeszközötök (ceruza vagy toll), van papírotok, van asztal, amin írtok – és ez a lényeg: van vágy bennetek, hogy leírjátok, amit gondoltok.

A versnek azonban szabályai vannak. Csupán egynéhányat említek ezek közül: Mondanivaló (téma), rímek, ritmus, na és a formai rész. A versről – első ránézésre meg lehet állapítani, hogy vers.

Példa: Hanna verse, melynek címe „Karácsony”. Téma tehát van. De hol vannak a rímek? A második versszakban vannak ilyenek, de ezek eléggé „szegényes” rímek. Úgy hívjuk őket, hogy „rag-rímek”: „JászolágyBAN”, „palotáBAN”, „istállóBAN”. A negyedik sor lóg a levégőben.

A költő erre vigyáz, hogy szépen csendő szavakat találjon. Ebben a versben még a negyedik szakaszban is mintha lenne egy kicsiny „nyomorékokcska” rím: „nézzük” és „szívünk”, de ez gyenge.

Másik probléma, hogy ha négy soros strófákat (versszak) írunk, a sorok szótag-számának valamilyen rendben ismétlődniük illik.

PETŐFI SÁNDOR:

Füstbe ment terv

*Egész úton haza felé
Azon gondolkodám:
Miként fogom szólítani
Rég nem látott anyám?*

És még a negyedik vers-szak:

*S a kis szobába toppanék...
Repült felém anyám...
S én csüggytem ajkán szótilanul...
Mint gyümölcs a fán.*

Nincs minden sor végén rímes szó, csak a második és a negyedik sor végén. Ezek szép tiszta rímek: „-kodám” – „anyám”, illetve „anyám” – „a fán”.

Másik példa Jónatán verse: Telefon. Vigyázat! Ezt már valaki megírta, ének formájában. Nem tudom pontosan, de valahogy így kezdődik:

*Kis telefonom van nekem:
Két összetett kezem.
Mit itt a földön mondok el,
Mégváltom hallja fenn.*

„Plaga” (latin szó), jelentése: „hallgatódzó fül”. „Plagium” jelentése: „szellemi alkotás eltulajdonítása”. „Plagizál” jelentése: „idegen szellemi alkotást magáénak tüntet fel”. – Tehát a plagizálás a lopás egyik formája. Ha valaki valamit már megírt (akár jól, akár kevésbé), azt nem szabad senkinek leutánozni!

Jónatán a szótagszámra se ügyelt.

(Példa)

*Tanulok
Iskolába járok,
Ott sok mindent tanulok:*

Összeadni, kivonni, és feladatokat megoldani.

Imaházba is járok

Ott is tanulok,

Mindig megyek örömmel,

Mert találkozom sok lelki testvérrrel.

Előbb a Telefon című versről valamit: A rím kissé unalmas: nekem – ezen – kezem – kezem – -tenem.

A „Tanulok”-ban pedig nincsenek rímek. Szabad illet is írni, de annak más a szabálya.

Kedves Hanna és Jónatán! Bízom benne, hogy nem sértődtek meg, azokon, amiket eddig írtam. Maradjunk abban, hogy újra írtok, és újra elkülditek. Annyi különbséggel, hogy most majd az én címre küldjétek.

Én is gyermekkoromban kezdtem verset írni. Ha csakugyan költővé szeretnétek érni, szívesen leszek az „iskola-mestereketek”. Tanuljunk együtt verset írni! Karácsonyra talán már a ti írásotok is bekerülhet a „Jó Pásztor”-ba.

Az Úr Jézus segítségét és áldását kívánom mindkettőtök életére és versíró szolgálatára, jó egészséggel együtt! – (Engem a hozzám közelálló Sanyi bácsinak szoktak szólítani.)

*Gerzsenyi Sándor
A „Jó Pásztor” c. havilap
irodalmi szerkesztője*

Kiadja:

JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY
PMB 12. PK 60.255/2002/4.

Számlaszám:

11742252-20061533 OTP Bank Rt.

Adószám: 18696619-1-13

Tel.: 06-20/886-0845, fax: 06-1/283-1413

Levelezési cím: 1751 Budapest, Pf. 279

E-mail: jopasztor@baptist.hu

Internet: www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Almási Mihály
Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor
Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs
A fényképeket Laczkovszki Ádám és
Lovász Gyula készítette

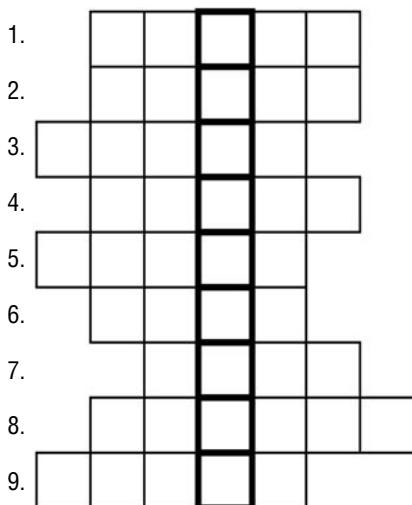
Tördelés: rePROCOLOR Kft.

Nyomás: Mátyus Bt.

HU ISSN 1786-268X

GYEREKREJTVÉNY

Kedves Gyerekek! Ha a kérdésekre helyes választ adtok, és azokat beírjátok az üres négyzetekbe, akkor a keretben lévő betűket összeolvasva egy őszi termés nevét kapjátok, megfejtésül, amit levelezőlapon küldjétek be címünkre. Írjátok meg, hogy melyik bibliai történetben szerepel.

1. Keresztelő János egyik eledele
2. Édesanyja a Nílus partján a sás közé rejtette őt
3. Efézusban elterjedt mesterség volt
4. Az ő számara szólalt meg
5. Ilyen nemzetiségű volt Timóteus apja
6. Ebből a kikötőből indult az a hajó, amivel Jónás tarsisba akart menni
7. Ilyen fa volt az, amin Jézus nem talált termést, és ezért megátkozta
8. Ennek a városnak omlottak le a kőfalai, amikor Izrael népe kürtölve körbejárta
9. Ő a konyhában szorgoskodott, míg testvére Jézus tanítását hallgatta

A rejtvényt készítette: dr. Sajben Klára
Beküldési határidő: 2009. november 30.

Címünk: Jó Pásztor Alapítvány,
1751 Budapest, Pf. 279

Az előző rejtvény helyes megfejtése:
NIKODÉMUS.

Helyes megfejtést küldtek be:

Petrik Borisz (Órbottyán), Vági Benjámín (Békés), Kovács Ákos (Bp.), Bleda Nikolett (Kétegyháza), Nagy Anett (Bp.), Szentesi Mira (Pécel), Szentesi Mollí (Pécel), Jóföldi Kata (Kaposvár), Nagyapáti Eszter (Baja), Nagyapáti Péter (Baja), Nagyapáti Anna (Baja), Szász Abigél (Bp.), Jámber Ádám (Debrecen), Jámber Dominik (Debrecen), Surányi Péter (Dunaharaszti), Széll Dalma (Bp.), Doboróczi Eszter (Dunaharaszti), Doboróczi Gábor (Dunaharaszti), Lovász Petra (Bp.), Jaeger Márk (Bp.), Jaeger Tamás (Bp.)

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.

KVÍZ KÉRDÉSEK

Folyók és tengerek

A megfejtés mellett az igehely megjelölését is kérjük, ahol a helyes válasz megtalálható.

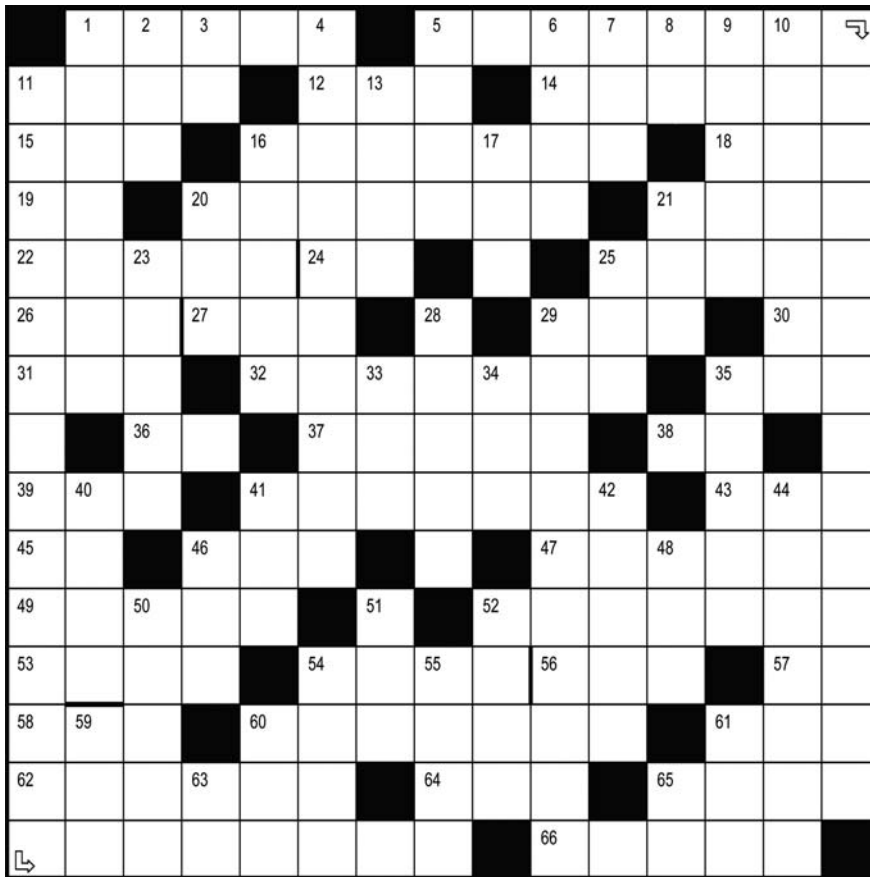
A kérdéseket összeállította: dr. Sajben Klára • Beküldési határidő: 2009. november 30.

1. Mi volt annak a pataknak a neve, ahol Illés élt a szárazság idején?
 - a) Kidrón-patak
 - b) Kerit-patak
 - c) Zered-patak
 - d) Arnón-patak
2. Melyik folyóban merítették be Jézust?
 - a) Eufrátesz
 - b) Jabbók
 - c) Nílus
 - d) Jordán
3. Hogyan nevezi más néven a Biblia a Jordántól nyugatra eső területet?
 - a) Tírusz és Szidón
 - b) Dántól Beérsebaig terjedő terület
 - c) Básán hegyvidéke
 - d) Moábiták országa
4. Az alábbi folyók közül melyik nem az édenkert folyója?
 - a) Tigris
 - b) Eufrátesz
 - c) Jezréel
 - d) Gihón
5. Melyik patakon küldte át Jákób a családját mielőtt az angyallal tusakodott?
 - a) Jabbók
 - b) Jármuk
 - c) Kedrón
 - d) Kebár
6. Melyik próféta mondta: „áradjon a törvény, mint a víz, és az igazság, mint a bővízű patak”?
 - a) Jóel
 - b) Abdiás
 - c) Ámós
 - d) Hóseás
7. Melyik folyóról írja a Jelenések könyve, hogy kiszárad a vize, hogy elkészüljön a napkeletről érkező királyok útja?
 - a) Tigris
 - b) Eufrátesz
 - c) Nílus
 - d) Jordán
8. Hányszor merítkezett meg Naamán a Jordánban?
 - a) Tízszer
 - b) Tizenkétszer
 - c) Háromszor
 - d) Hétszer
9. Hányadik csapás során változott a Nílus vize vérré?
 - a) Első
 - b) Harmadik
 - c) Ötödik
 - d) Nyolcadik
10. Mi a Holt-tenger bibliai neve?
 - a) Genezáret tava
 - b) Vörös-tenger
 - c) Sós-tenger
 - d) Lót tava
11. Az Ábrahámnak ígért föld melyik két folyó között fekszik?
 - a) A Jordán és Egyiptom folyója között
 - b) A Jordán és az Eufrátesz között
 - c) Egyiptom folyója és a Kidron folyó között
 - d) Egyiptom folyója és az Eufrátesz között
12. Melyik tenger partján volt az a város, ahol Salamon a hajóit készítette?
 - a) Fekete-tenger
 - b) Földközi-tenger
 - c) Vörös-tenger
 - d) Libanoni-tenger

Az előző feladvány helyes megfejtése: 1/b, Rúben (Móz 30:14); 2/a, Bethleem (Mt 2:16); 3/d, Sámuel (1Sám 2:19-21); 4/c, Elizeus (2Kir 4:34-35); 5/c, Mefibóset (2 Sám 4:4); 6/d, Jóás (2Kir 12:1); 7/b, János és Jakab (Mk 3:17); 8/a, Lahmi (1Krón 20:5); 9/b Mária és Márta (Jn 11:1-3); 10/c, Rebeka (1Móz 24:29)

A megfejtést beküldte: Rück Henrikné (Komló), Mészáros Lajos (Bp.), Piros Eleménné (Bp.), Simon Lászlóné (Csenger), Nagyapáti Eszter (Baja), Nagyapáti Péter (Baja), Nagyapáti Anna (Baja) és további 63-an, akik a keresztrejtvényvel együtt küldték be megfejtésüket. (Lásd a keresztrejtvényt megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.)

Gratulálunk!

KERESZTREJTVÉNY

Az igevers és a nevek az új fordítás szerint kerültek a rejtvénybe. Az ettől való eltérést külön jelezzük. Megfejtendő az igevers és az igehely.

Vízszintes:

1. Nánium próféta születési helye **5. A megfejtendő igevers második része** 11. A héber abc első betűje 12. Ebben a hónapban kezdtek el építeni Salamon templomát 14. Hárán leánya – ford. 15. Pusztaság, ide menekült Dávid Saul elől – Kár. ford. 16. Azt a várost, ahol az izráéli képek Anák leszármazottait találták 18. Spanyol, belga és osztrák autójel 19. ... földje, Jób hazája – Kár. ford. 20. Sedékiásnak, a hamis prófétának az atyja – Kár. ford. 21. Jézus ezt a nyelvet használta 22. Mózes apósának egyik neve 24. Tóga egyne-mű betűi 25. Fedd meg – ford. 26. Hangnem 27. Vajaz 29. Mamma ... – olasz kifejezés 30. Ezen egyiptomi város papjának leányát vette feleségül József 31. Jód és szilícium vegyjele 32. Itt lakott Mária és Márta 35. Vége – angolul 36. Cipépszerszám 37. Vasúti kocsi 38. Sémita nyelvekben az Isten neve 39. Ragadozó madár 41. Ennél a városnál esett el Jósias király – a 2. betűre egy fölösleges ékezetet kell tenni 43. Jód, hidrogén, nitrogén 45. Júda fia 46. Ádám és Éva harmadik fia 47. Nagy darabok 49. Rátukmál 52. A-val a végén: annak az embernek a városa, aki sírját Jézus rendelkezésére bocsátotta 53. Mise betűi keverve 54. Az első gyilkos – ford. 56. Felménoje 57. Kettőzve: nagyszülő 58. Eszme-

rendszer 60. Zsidó ünnep (a fények ünnepe) 61. Ennyien voltak a szüzek a példázatban 62. Az egyik próféta – Kár. ford. 64. Jelrendszer – ford. 65. Ház része 66. M-mel az elején: hely, ahol Isten vizet fakasztott a sziklából – Kár. ford.

Függőleges:

1. Illés utóda a prófétai tisztben 2. Egy irány – ford. 3. Kofa egyne-mű betűi **4. A megfejtendő igevers harmadik része** 5. Szülő nélküli – ford. 6. A leghíresebb menyegző helyszíne 7. Festményfajta 8. Régi motormárka 9. Jákób nyolcadik fiát 10. Cédrusairól híres hely **11. A megfejtendő igevers első része** 13. Becézett férfi és női név – ford. 16. Dávid egyik kiváló vitéze (II. Sám 23) 17. Város Benjám területén 20. Az ég színe 21. Júda egyik királya, aki lábának betegségébe halt bele – Kár. ford. 23. Betsabé férje 25. Filmfajta 28. Bővít **29. A megfejtendő igevers negyedik része** 33. Valamilyen csoportba tartozik 34. ... földje, ide menekült Kain 35. Jáfet egyik unokája 40. Keserű vizet adó forrás neve – ford. 41. Keresztelő János tápláléka 42. Itt állt a szent sátor Józsuétól Sámuel idejéig – névelővel és fordítva 44. Hámtól le származott nép tagja, tőlük vásárolta Ábrahám a makpelai barlangot 46. Az egyik íz 48. Félmelet! 50. Ezen a hegyen kapta Mózes a Tízparancsolatot 51. Ókori folyadék mértékegység, 6,12 liter megfelelője 52. Föníciai kikötőváros, a Cselekedetek könyvében említett Ptolemais-szal azonos 54. Nátrium és szelén vegyjele 55. Autómárka 59. Has betűi keverve 60. Sereg – a második betűn ékezetfölsőleg 61. Thaiföldi, spanyol és belga autók 63. Balzsam 65. A tintában van!

Beküldendő: az igevers és az igehely
Beküldési határidő: 2009. november 30.
A rejtvényt készítette: dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése:
Aki pedig a Léleknek vet, a Lélekből fogaradni örök életet. (Gal 6:8/b)

Helyes megfejtést küldtek be: Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Czap Elekné* (Debrecen), Tóth Lajosné* (Debrecen), Török Sándor* (Debrecen), Serestyén Gyula* (Debrecen), Jámbor Ferencné* (Debrecen), Martonné Szlepák Margit* (Tahi), Lisztes András* (Albertirsa), Mihály Sándor* (Szada), Lomjánszki Jánosné* (Órbottyán), Gulyás Ernőné* (Bp.), Bolemányi Jánosné* (Kiskőrös), Horváth Béláné* (Szada), Györki Árpádné* (Szada), Gyaraki Mihályné* (Békés), Petrik Ádámné* (Órbottyán), Tóthné Szűcs Csilla* (Békés), Kovács Bálint* (Újkígyós), Grósz Györgyné* (Kétegyháza), Dan János* (Békés), Horváth Jánosné* (Fadd), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Bató Tiborné* (Ócsa), Laskovicsné Pintér Etelka* (Isaszeg), Bócsa Sára* (Dunaújváros), Nagy Sándorné* (Berettyóújfalú), Kalmár Lídia* (Kiskőrös), Kovács Imréné* (Ráckeve), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Lőrinc Jánosné* (Bp.), Surányi Pál Istvánné* (Dunaharaszti), Tassi Lászlóné* (Dömsöd), Dan Imre* (Komló), Varga Lajosné* (Isaszeg), Pásztor Józsefné* (Miskolc), Polányi Károlyné* (Bp.), Bozsóky Ferencné* (Székesfehérvár), Marton András* (Bp.), Polányi István* (Bp.), Spangenberg Rudolf* (Komló), Gyaraki Lászlóné* (Békés), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Radványi József* (Sajóecseg), Vincze Jolán* (Domszóló), Pálfi Józsefné* (Szalkszentmárton), Gyurján Istvánné* (Kiskőrös), Tulkán Péterné* (Kétegyháza), Sándor Mária* (Bp.), Rózsa Tiborné* (Kiskőrös), Kovács Ákos* (Bp.), Dobner Béláné* (Bp.), Sóvágó Antal* (Hajdúböszörmény), Lázi-Tóth Julianna* (Bp.), Tóth Antalné* (Hajdúböszörmény), Szolga Benjámín* (Múcsony-Alberttelep), Bató Pál* (Dunaharaszti), Papp József* (Szomolya), Kovács Sándorné* (Miske), Vajda Jánosné* (Orgovány), Farkas János* (Kiskőrös), Nyári Istvánné* (Kaposvár), Bathó Erzsébet* (Komárom), Moravszkiné Somogyi Judit (Bp.), Krizsanyik Józsefné (Nógrádmegyer), Pálmai Zoltánné (Szokolya), Szabó László (Újkígyós), Körömi Károly (Monor), Trenka Józsefné (Nógrádmegyer), Feik Jánosné (Pécs-Somogy), Forrás Ferenc (Bp.), Szabó Sándor (Veresegyház)

Könyvjutalomban részesült: Török Sándor (Debrecen), Bozsóky Ferencné (Székesfehérvár), Szabó Sándor (Veresegyház), Lázi-Tóth Julianna (Bp.), Rózsa Tiborné (Kiskőrös)